RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

U I T S P R A A K Nr. 2004/70 Br

i n d e k l a c h t nr. 2004.1628 (038.04)

ingediend door:

hierna te noemen 'klager',

tegen:

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer.

Uit de stukken is, voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, het navolgende gebleken.

Inleiding

Klager heeft bij verzekeraar een uitgebreide opstalverzekering gesloten voor zijn woonhuis. Op 30 april 2003 is het woonhuis door brand bijna geheel verwoest. Blijkens de ter zake van de schade door de voor klager en voor verzekeraar optredende experts opgemaakte akte van taxatie bedroeg de verzekerde som op dat moment € 196.524,-.

In artikel 9.2 van de op de verzekering van toepassing zijnde verzekeringsvoorwaarden is bepaald: '(…) Bij gebouwen geldt als schade de herbouwwaarde (onder aftrek van de waarde van de restanten), indien de verzekeringnemer binnen 3 jaar na de datum van het evenement de herbouw in dezelfde omvang heeft voltooid en de verkoopwaarde (onder aftrek van de waarde van de restanten), indien de verzekeringnemer niet binnen 3 jaar na de datum van het evenement de herbouw heeft voltooid, terwijl bij herbouw in kleinere omvang voor het niet-herbouwde gedeelte de verkoopwaarde wordt vastgesteld'.

In artikel 10.2 van de verzekeringsvoorwaarden is bepaald: '(…) Indien echter het verzekerd bedrag lager is dan de te verzekeren waarde (overeenkomstig artikel 6), dan wordt de schade slechts in evenredigheid vergoed. (…)'.

In artikel 10.3 van de verzekeringsvoorwaarden is bepaald: 'Beperking onderverzekering. Bij schade tot en met *f* 25.000,00 zal iedere gedekte schade volledig worden vergoed, onder aftrek van de eventueel geldende eigen risico-bedragen. Bij schade groter dan *f* 25.000,00 zal voor het meerdere wel de regeling volgens artikel 10.2 gelden'.

In artikel 6.2 van de verzekeringsvoorwaarden is bepaald: '(…) Voor een gebouw wordt als te verzekeren bedrag opgegeven de herbouwwaarde, tenzij anders is overeengekomen'.

Blijkens de akte van taxatie is de schade op basis van herbouw een bedrag van € 322.950,00 en op basis van verminderde verkoopwaarde een bedrag van € 190.000,00, beide bedragen incl. BTW en vermeerderd met de kosten van de huur van een hekwerk, opruimingskosten en huurderving. De herbouwwaarde vóór het evenement bedroeg € 330.195,00 incl. BTW.

Bij brief van 31 juli 2003 heeft de gevolmachtigd agent van verzekeraar aan klager bericht: 'Met betrekking tot bovengenoemd schadegeval, delen wij u mee dat het uit te keren bedrag is vastgesteld op € 132.398,36. Dit schadebedrag is vastgesteld op basis van verminderde verkoopwaarde. Aangezien er door de expert is vastgesteld, dat het pand was onderverzekerd op het moment van de schade, hebben wij de vastgestelde schade op basis van verkoopwaarde, zijnde € 190.000,00, minus € 12.500,00 (zie artikel 10.3 beperking onderverzekering) vermenigvuldigd met de onderverzekeringsbreuk (verzekerde som/vastgestelde herbouwwaarde). In cijfers wordt dit € 177.500.00 * (€ 196.524,00 / € 330.195,00) - € 105.643,67, plus € 12.500,00 (voor dit bedrag geldt geen onderverzekering) = € 118.143,67. Bij het uitgekeerde bedrag opgeteld zijn de kosten voor huur van een hekwerk (€ 476,00), opruimingskosten (€ 12.971,00) en huurderving bij niet herbouw (€ 807,69). (…)'

Bij brief van 4 augustus 2003 heeft de voor klager optredende expert aan de gevolmachtigd agent van verzekeraar bericht dat klager op basis van niet herbouw aanspraak maakt op de navolgende schadevergoeding:

'schade op basis niet herbouw	190.000,00
hekwerk	476,00
opruimingskosten	12.971,00
huurderving	807,69
totaal	204.254,69'

Vervolgens is enige correspondentie gevolgd tussen de expert, de gevolmachtigd agent en verzekeraar, maar dit heeft niet geleid tot een hogere uitkering van verzekeraar aan klager.

<u>De klacht</u>

Klager betwist de berekening van de vergoeding door verzekeraar op basis van niet herbouw. Bij deze berekening moet worden uitgegaan van de door de experts vastgestelde waarde vóór de schade op basis van verminderde verkoopwaarde, zijnde€ 190.000,00.

Het is bij een opstalverzekering, wanneer er geen bijzondere omstandigheden zijn zoals voorgenomen sloop of onteigening, vanzelfsprekend om de verzekerde som te baseren op de herbouwwaarde om ook in geval van deelschade voldoende dekking voor herstel te hebben (art. 6 van de polisvoorwaarden).

Art. 9.2 van de polisvoorwaarden omschrijft de wijze van schadevaststelling. Hieraan is door de experts voldaan. Het vastgestelde schadebedrag is steeds het verschil tussen de waarde vóór en na een evenement, gebaseerd op hetzelfde waardebegrip. Verzekeraar vergelijkt 'appels en peren'.

Artikel 10.2 van de polisvoorwaarden zou het toepassen van de onderverzekeringsregel bij niet herbouw rechtvaardigen als dit expliciet in de voorwaarden zou zijn vermeld. Nu dit niet het geval is, is een beroep op dit artikel onjuist.

De kwestie is eerder voorgelegd aan de Ombudsman Verzekeringen. Hij deelde de visie van verzekeraar.

Het standpunt van verzekeraar

Klager heeft zijn klacht niet gemotiveerd en volstaat met de vermelding dat hij de berekening van de schade-uitkering op basis van verminderde verkoopwaarde betwist. Het is verzekeraar derhalve niet onmiddellijk duidelijk waartegen hij zich specifiek moet verweren. Uit de reeds gevoerde discussie met de expert van klager is verzekeraar evenwel met de argumenten van klager bekend geworden. Tegen de bezwaren die klager nu kennelijk laat rusten heeft verzekeraar geen verweer gevoerd.

De schade werd door de experts zowel op basis van herbouwwaarde als op basis van verminderde verkoopwaarde vastgesteld. Ook stelden de experts vast dat het verzekerde object onderverzekerd was. Omdat klager aanvankelijk besloot om niet te herbouwen, is de schade afgewikkeld op basis van verminderde verkoopwaarde met toepassing van de onderverzekeringsregel.

De schaderegeling op basis van de verminderde verkoopwaarde met toepassing van de onderverzekeringsregel is gebaseerd op de artikelen 9.2 en 10.2 van de polisvoorwaarden. Artikel 9.2 beschrijft wat onder schade wordt verstaan en op welke wijze de schadeafhandeling kan geschieden. De schade kan blijkens deze bepaling worden afgewikkeld op basis van herbouwwaarde of verkoopwaarde. Artikel 10.2 bepaalt dat schade in evenredigheid wordt vergoed indien het verzekerde bedrag lager is dan de te verzekeren waarde.

Deze polisbepalingen vormen de basis voor de wijze waarop de schade van klager werd afgewikkeld. De expert van klager stipt in zijn brief van 3 december 2003 aan dat artikel 10.2 verwijst naar artikel 6 van de polisvoorwaarden waarin bepaald wordt dat als te verzekeren bedrag de herbouwwaarde wordt opgegeven. Zonder dit te beargumenteren stelt de expert dat de polisvoorwaarden geen grond bieden voor een schaderegeling met toepassing van de onderverzekeringsregel. Verzekeraar kan dit niet volgen. Artikel 6 maakt een keuze voor de premiegrondslag, namelijk de herbouwwaarde. Deze keuze kan niet zomaar vertaald worden naar de wijze van schaderegeling, laat staan het niet van toepassing zijn van de onderverzekeringsregel, waarvoor artikel 10 juist duidelijke regels stelt. De verwijzing heeft niet meer betekenis dan de lezer te herinneren aan wat met de te verzekeren waarde bedoeld wordt.

Daarnaast is schadevergoeding naar evenredigheid van het verzekerde bedrag redelijk. De consequentie van een te laag verzekerd bedrag is dat verzekeraar te weinig premie ontvangt. De onderverzekering moet dan ook in alle aspecten van de verzekering en schaderegeling tot uitdrukking komen, behoudens expliciete uitzonderingen in de polisvoorwaarden zoals voor opruimingskosten. Dit betekent dat de verzekeringnemer de gevolgen draagt van onderverzekering, ongeacht welke vorm van schadevergoeding (herbouw of niet-herbouw) hij kiest.

Het commentaar van klager

Klager heeft, kennis genomen hebbend van het verweer van verzekeraar, zijn klacht gehandhaafd.

Het oordeel van de Raad

1. De klacht komt er op neer dat verzekeraar bij het afwikkelen van de schade aan het woonhuis van klager naar mindere verkoopwaarde niet in aanmerking had mogen nemen dat het woonhuis was onderverzekerd.
2. Artikel 10.2 van de verzekeringsvoorwaarden is duidelijk geformuleerd. Aan dit artikel valt niet te ontlenen dat een afwikkeling op basis van onderverzekering niet plaatsvindt bij schadeafwikkeling naar mindere verkoopwaarde maar slechts bij schadeafwikkeling naar herbouwwaarde. Blijkens de akte van taxatie is het verzekerde bedrag lager dan de te verzekeren waarde overeenkomstig artikel 6, de herbouwwaarde. Verzekeraar heeft dan ook in redelijkheid, mede gelet op de ratio van de in deze polis opgenomen onderverzekeringsregel, bij de afwikkeling van de schade van klager op basis van mindere verkoopwaarde in aanmerking kunnen nemen dat sprake was van onderverzekering en dienovereenkomstig aan klager schade-uitkering kunnen verlenen. Door te handelen als voormeld heeft verzekeraar de goede naam van het verzekeringsbedrijf niet geschaad.

De beslissing

De Raad verklaart de klacht ongegrond.

Aldus is beslist op 4 oktober 2004 door Mr. E.M. Wesseling-van Gent, voorzitter, Mr. J.G.C. Kamphuisen, Mr. E.J. Numann, Mr. F.R. Salomons en Mr. J.R. Schaafsma, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van Mr. S.N.W. Karreman, secretaris.

De Voorzitter:

(Mr. E.M. Wesseling-van Gent)

De Secretaris:

(Mr. S.N.W. Karreman)